

Kohtemoistjaks (§. 354.) ja ütles: Ees peaks vastama ni mitme Sannade peale, ja kas iks Lobba peaks dige ollema? Kas Jumimesed peawad so tühja Juttude jures waid seisma, et sa teisi irvitad, ja ükski ei peaks sulle Häbbi tegema? Kes teeks, et Jumimal rägib, ja omma Su lahti teeks sinno wasto; fest temma tunneb tühjad Jumimesed, ja näab nende nurjatunia Ed. Agga üks moistmatta Mees on süddas mit. — Oh kui sa omima Süddant ollesid walnistanud, ja lautaksid ommiad Räed lajale temma pole. Kui on üllekohtune Aesi so Rä, siis sada sedda kaugelä ärra, ja ärra lässe omissa Majadesse mitte Rööverust jäda, siis woid sa ommiad Silmad ülesestosta ilma Wiggata, ja saad tuggetuks, ja sul ep olle tarvis karta. Kul siin siis sedda Waewa ärraunnustad; ehet mõtsled se peale otse kui Bee peale, mis mõda joosnud. Agga Hölatte Silmad

lõps

lõppewad ärra, ja Põggenemisse Koht kaub nende eest ärra, ja nende Lotus on kui Nur.

S. 360. Neuda on se Maisma Viis ja Kombe, et kui ühhel Waggal Hädda ja Rist sun Ma peäl juhtub, siis iggaüks on temma Kohtemoistja, ja keige temma hea Teggude peale ei mõtle ükski, mis ta Jumimala Armo läbbi enne sedda on teinud, waid iggaüks tahhab temma endisest Ellust siis Süüd leida, ja se Riusatus, mis Jumimal läkittab, se peab wäggise sellel ta purja Teggude Palk ja Nuhltus ollema. Job piddi sedda fa kuulma erima endise Göbrade suust; ta Meel jai kuriwaks; ta mõttis keik omma Niammo fekko, ja hakkas räfima sedda, mis neid parrema Mõttede peale piddi saatma.

S. 361. Ta ütles: Tössi se on, et teie ollete õiged Mehhed; teiega kui surreb Lazarus ärra! Agga minnul on fa süddaa kui